

Cada divendres abans de marxar cap a casa, llegim el missatge que té escrit a la cama que li traïem...

VELLA QUARESMA

VELLA QUARESMA, VELLA QUARESMA,
AI! QUE NO POT CAMINAR,
TÉ MOLTES CAMES I S'ENTREBANCA,
ENTRE TOTS L'HEM D'AJUDAR.

I ÉS QUE L'HEM DE TREURE UNA,
UNA, UNA, UNA, UNA,
I ÉS QUE L'HEM DE TREURE UNA,
FINS QUE PUGUI CAMINAR.

(MÚSICA DE "LA CUCARACHA")

La Vella Quaresma, Jaia Quaresma (a Mallorca) o Àvia Quaresma (a Menorca) és, als Països Catalans, la representació gràfica de la quaresma, el temps que va de Dimecres de Cendra fins a Setmana Santa. El període penitencial, dins la litúrgia catòlica, és temps de dejuni i abstinència, allò que popularment s'anomena fer magre. Tot plegat és una preparació ascètica per a la Pasqua. També és present a altres zones de la Mediterrània: a Grècia hom l'anomena la senyora Quaresma, i és representada sense boca i amb una creu sobre el cap. És l'antagonista del Rei Carnestoltes, que representa la disbauxa i la transgressió.

Té la forma d'una vella arrugada i xaruga, amb set cames que va perdent d'una en una a mesura que van passant les setmanes de Quaresma. Les singularitats que defineixen el personatge són que té set cames –a voltes, set arengades– i que a la mà hi duu un bacallà i un cistell de verdures, normalment bledes. A les mans duu o bé dos bacallans, o bé un bacallà i una graella. A partir del segle XIX aquesta figura representa també que comença una època d'abstinència de carn i que era moment de comprar peix.